

— **Proposició de llei de transparència i accés a la informació**

Tram. 202-00007/10

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Termini: 10 dies hàbils (del 12.02.2013 al 25.02.2013).

Finiment del termini: 26.02.2013; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 05.02.2013.

— **Proposició de llei de modificació de la Llei 12/2009, d'educació**

Tram. 202-00008/10

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Termini: 10 dies hàbils (del 12.02.2013 al 25.02.2013).

Finiment del termini: 26.02.2013; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 05.02.2013.

— **Proposició de llei del mínim vital garantit**

Tram. 202-00010/10

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya

Verds - Esquerra Unida i Alternativa

Reg. 1336 / Admissió a tràmit: Mesa

del Parlament, 05.02.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Joan Mena Arca, portaveu adjunt, Laura Massana Mas, diputada del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableix l'article 100.b del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei sobre el Mínim Vital Garantit

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA

OBJECTE DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI

L'objecte d'aquesta proposició de llei és garantir que totes les persones tinguin les necessitats bàsiques cobertes per una vida digna: alimentació, ingressos mínims, habitatge i subministraments principals, dirigida a persones sense ingressos estables que es trobin en situació de risc de pobresa o exclusió social.

NECESSITAT I INCIDÈNCIA SOCIAL

La crisi amb tots els afectes associats com l'increment de l'atur sense precedents, la creixent privació material i la pèrdua de la llar per a moltes persones i les retallades en inversió social pública està incremen-

tant el col·lectiu de persones i famílies que viuen per sota dels llindars de la pobresa.

El Mínim Vital Garantit té com a finalitat donar resposta a les necessitats bàsiques d'una part de la ciutadania catalana que amb independència de la seva situació social veuen com la manca de feina o de llar els aboca a una situació d'exclusió econòmica que els condueix cap a la marginalitat.

NORMATIVA AFECTADA

Llei 10/1997 de 3 de juliol, de la renda mínima d'ingressos.

Llei 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals i financeres i administratives i de creació de l'impost sobre estades en establiments turístics.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Catalunya viu avui una situació d'emergència social, per l'augment de l'atur, de les desigualtats i de la pobresa. El 21.9% dels catalans i catalanes viuen amb rendes inferiors al llindar de la pobresa i la taxa de pobresa infantil es situa en un 28%. A Catalunya hi ha 232.300 llars sense cap ingrés –un increment del 48% respecte el 2010–. La taxa d'atur es situa en un 22.6%, i la juvenil en un 51.59%. Cada dia 100 persones perden la prestació d'atur. Es produeixen 102 desnonaments al dia a Catalunya.

Avui tothom pot caure en el pou de la pobresa. Hi ha nous perfils de pobresa, persones que mai havien imaginat ser pobres i que de sobte es que es queden sense feina, després perden la prestació, no poden pagar hipoteca i perden o han perdut casa seva. I amb el temps el que era un problema d'origen laboral acaba sent un problema d'atur de llarga durada que es cronifica i acaba esdevenint un problema social.

És evident que la pobresa té un component estructural –en ple creixement econòmic la taxa de pobresa no va baixar del 17%– però lligat a un model socioeconòmic que arrossega un important dèficit social, un subdesenvolupament social com a conseqüència del retard en el desenvolupament de l'Estat de benestar i la feblesa de les polítiques socials malgrat les passes endavant que es van produir durant el Govern d'esquerres a la Generalitat de Catalunya.

La pobresa no té un arrel únicament econòmica, sinó que està relacionada amb altres factors com l'habitatge, la salut, la formació o l'educació, polítiques públiques que han patit retallades substancials els darrers anys.

La pobresa és un greu problema cada vegada més abandonat pels governs de la austeritat, deixat a mans dels ens locals i del tercer sector social que intenten salvar la deixadesa en les responsabilitats de les administracions autonòmica i estatal.

És en aquest context on es formula la Llei del Mínim Vital Garantit, una llei que assegurí que totes les persones tindran assegurades les necessitats bàsiques en els aspectes essencials per a una vida digna: alimentació, ingressos mínims, habitatge i subministraments principals, dirigida a persones sense ingressos estables que es trobin en situació de risc de pobresa o exclusió social, tal i com es recull en el Títol I d'aquesta llei.

Aquesta llei, per tant, determina i desenvolupa els quatre eixos que configuren el Mínim Vital Garantit i el conjunt de mesures de rescat social que es consideren imprescindibles en aquest moment, i que, en síntesis són:

- a) La Renda Garantida de Ciutadania en els termes previstos en l'article 24.3 de l'Estatut d'autonomia Catalunya.
- b) L'accés a aliments saludables necessaris per a la subsistència; la millora i potenciació de la distribució d'aliments i l'aprofitament de productes consumibles però no comercialitzables.
- c) La disponibilitat dels subministraments mínims bàsics d'aigua i energia –per enllumenat, calefacció i per cuinar– en termes d'habitabilitat, salubritat i higiene.
- d) La disponibilitat d'un habitatge o un allotjament digne, en cas de pèrdua de l'habitatge habitual per raons d'insuficiència de recursos o de desnonaments.

Cadascun d'aquests eixos es desenvolupa en un títol específic, alguns amb diversos capítols.

El Títol II de la Llei recull la creació d'una Renda Garantida de Ciutadania –RGC– en els termes de l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia. La proposta de la RGC té com a finalitat donar resposta a les necessitats bàsiques d'una gran part de la ciutadania catalana que amb independència de la seva situació social veuen com la manca de feina o de llar els aboca a una situació d'exclusió econòmica que els condueix cap a la marginalitat.

La RGC es configura com un dret de ciutadania, subjectiu i exigible per llei, de tot individu a disposar d'uns ingressos bàsics. Podran tenir accés totes aquelles persones que acreditin uns ingressos econòmics inferiors a l'Indicador de Renda de Suficiència –IRSC.

El Títol III regula el Dret a l'Alimentació. L'alimentació és un dret humà reconegut internacionalment (article 25 de la Declaració Universal dels Drets Humans) amb totes les implicacions que se'n puguin derivar en el plànol, polític, jurídic i econòmic per tal de reaccionar davant el problema de la fam i assegurar una distribució equitativa dels aliments.

El dret a l'alimentació és reconegut explícitament en la constitució de molts països, en el cas d'Europa, va associat principalment a disposar d'una renda mínima que en permeti la seva satisfacció i assegurí una vida digna.

La Generalitat de Catalunya té la competència en l'establiment de les polítiques socials de lluita contra la fam i la pobresa, i ha de ser garant del dret a l'alimentació arreu de Catalunya per mitjà de l'establiment d'un sistema d'ingressos mínims.

La crisi econòmica unida a la política d'austeritat dels darrers dos anys (reducció en les beques menjador o la limitació en l'accés a la renda mínima d'inserció) han provocat un increment de serveis de beneficència: menjadors socials, i ajuts d'urgència social que malgrat assegurin la supervivència no garanteixen ni l'autonomia ni els drets i el benestar de les persones.

Tanmateix la urgència social davant la que ens trobem ens porta a plantejar temporalment el reforç de les partides econòmiques destinades a la distribució d'aliments, menjadors socials i beques menjador.

És voluntat també d'aquesta llei conscienciar a la ciutadania vers els malbaratament ferotge d'aliments, vers la contradicció de tenir persones que no tenen cobertes les necessitats bàsiques d'alimentació mentre que encara un gran nombre de comerços, principalment cadenes i superfícies mitjanes i grans d'alimentació, retiren i llençen aliments en bon estat, seguint les exigències dels mercats, els hàbits de consum, defectes d'envasat i les normatives de caducitat i de consum preferent.

Aquesta situació, més que mai, atenta contra l'ètica, la solidaritat i els drets humans, és imprescindible trobar solucions alternatives a aquesta dinàmica il·lògica de malbaratament d'aliments, mentre que per contra hi ha persones que no poden accedir a una alimentació ni tan sols de subsistència.

El Document de Bases del Pacte per a la Lluita contra la pobresa a Catalunya esmenta com un dels eixos de treball per a la lluita contra la pobresa la cobertura de les necessitats bàsiques d'alimentació.

El document de propostes per a la lluita contra la pobresa i per a la inclusió social a Catalunya preveu dins la mesura nº 6 de «Millorar l'atenció social a determinats col·lectius en situació o risc d'exclusió»: Garantir l'eficàcia i l'eficiència dels serveis que cobreixen les necessitats bàsiques d'alimentació (serveis de distribució d'aliments).

La Generalitat de Catalunya, juntament amb les principals entitats que gestionen bancs d'aliments i altres agents del món alimentari, han constituït la Taula d'Excedents Alimentaris a fi de millorar i potenciar els serveis de distribució d'aliments entre els col·lectius més desfavorits i homogeneïtzar i optimitzar les diferents sistemàtiques existents avui dia des de bancs d'aliments fins a lots d'aliments o economats socials.

En aquesta línia la present llei pretén d'una banda homogeneïtzar la distribució d'aliments i millorar aspectes organitzatius que permetin una millor gestió, la coordinació entre entitats i serveis socials bàsics arreu de

Catalunya. Per això es proposa l'elaboració del model del Servei de distribució d'aliments i la seva inclusió a la Cartera de Serveis Socials.

També cal avançar en accions de conscienciació a les empreses per promocionar les donacions i millorar l'aprofitament dels excedents alimentaris mitjançant la signatura de convenis amb més empreses distribuïdores i comerços per l'aprofitament dels productes consumibles però no comercialitzables.

En el Títol IV s'estableix el dret als subministraments bàsics per la llar i fa una crida a les administracions públiques competents per lluitar contra la pobresa energètica.

L'Electricitat, l'aigua i el gas són un servei públic bàsic i només el control públic permet garantir la universalitat del servei, l'equitat i la progressivitat de les tarifes.

La crisi econòmica unida a l'encariment dels preus en els subministraments agreuja la dificultat d'afrontar la factura energètica de les classes socials més vulnerables. En aquest sentit, observem que mentre ajuntaments i entitats socials han hagut d'incrementar les partides d'ajudes destinades a urgència social i concretament les referides al pagament de factures de gas, llum i aigua, les grans companyies de subministrament continuen obtenint beneficis milionaris i ordenant el tall de subministres per deutes irrisoris.

Segons càlculs de la Creu Roja en els darrers dos anys el gas ha pujat un 22%, la bombona de butà un 23%, la llum un 34% i l'aigua el 8.5%.

Totes les companyies subministradores asseguren disposar de bonus socials per a les famílies més desfavorides però no només són insuficients sinó que sovint estableixin requisits que provoquen que qui més ho necessiti es quedi fora.

Urgeix doncs una modificació en la regulació del sistema de subministraments bàsics de la llar per tal d'incloure un mecanisme en què es primi l'estalvi i es penalitzi el consum ineficient, tot garantint que les tarifes no siguin objecte de mercat, establint preus socials i elements de fiscalitat energètica favorables per a les famílies amb baixos ingressos econòmics.

En aquest sentit, el títol IV regula el preu social en els subministraments bàsics de les llars amb poder adquisitiu reduït i, en particular per a les famílies en risc d'exclusió social a més d'establir uns criteris clars, transparents i homogenis per a la seva concessió basats en la renda familiar. Aquest preu social no implicarà una despesa pressupostària extraordinària per a les administracions públiques competents i tampoc es podrà repercutir sobre la resta d'usuaris, correrà doncs a càrrec de les companyies subministradores d'energia.

Per últim el títol V proclama el dret a disposar d'un allotjament digne per mitjà de la constitució del fons català d'habitatges per emergències socials. Així ma-

teix també s'incorpora la suspensió de desnonaments d'habitatge de titularitat o gestió pública, sempre que es tracti d'habitatge habitual i quan el deutor es trobi en situació d'insolvència sobrevinguda.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa presenta la següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI

TÍTOL I. MÍNIM VITAL GARANTIT

ARTICLE 1. OBJECTE

1.1. Aquesta Llei té per objecte establir, a Catalunya, el Mínim Vital Garantit i les mesures de rescat social, enteses com aquell conjunt de polítiques públiques, modificacions legislatives i demés mesures necessàries per evitar l'exclusió social dels ciutadans i ciutadanes, per fer efectiu el dret a una vida digna i saludable, i garantir l'accés a aquells serveis, subministraments i prestacions que són condicions prèvies i bàsiques per l'efectivitat dels drets humans fonamentals recollits en els tractats internacionals aplicables a Catalunya, en la Carta europea dels drets humans, i desenvolupats en l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006.

1.2. Tenen dret a accedir al Mínim Vital Garantit totes aquelles persones residents a Catalunya que es trobin en situació de risc de pobresa o exclusió social, entesa com la situació en que no disposin d'ingressos suficients per a cobrir les necessitats bàsiques, personals i del seu nucli de convivència familiar, ni de patrimoni realitzable amb que puguin cobrir-les.

1.3. Les administracions públiques catalanes, Generalitat de Catalunya i administracions locals, en el marc de les respectives competències, amb aplicació dels mitjans de cooperació i col·laboració interadministrativa i les transferències de recursos públics que resultin necessaris, han de garantir, en els termes i condicions fixats en aquesta llei:

a) La Renda Garantida de Ciutadania en els termes previstos en l'article 24.3 de l'Estatut d'autonomia Catalunya.

b) L'accés a aliments saludables necessaris per a la subsistència; la millora i potenciació de la distribució d'aliments i l'aprofitament de productes consumibles però no comercialitzables.

c) La disponibilitat dels subministraments mínims bàsics d'aigua i energia –per enllumenat, calefacció i per cuinar– en termes d'habitabilitat, salubritat i higiene.

d) La disponibilitat d'un habitatge o un allotjament digne, en cas de pèrdua de l'habitatge habitual per raons d'insuficiència de recursos o de desnonaments.

1.4. Les empreses públiques o privades, organismes i entitats que presten els serveis i subministraments de-

finits com a bàsics i formant part del Mínim Vital Garantit en aquesta llei, sigui quin sigui el règim jurídic en que els prestin, queden subjectes a garantir els subministraments i la prestació dels serveis fins els límits i en les condicions definits com a mínims garantits, sense poder interrompre'ls o excloure a ningú per raó de retards, insuficiència o impossibilitat de pagament de preus, tarifes o cànon per part de les persones que reuneixin les condicions que es determinen.

TÍTOL II. RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA

ARTICLE 2. OBJECTE

Aquesta llei té per objecte regular el dret a una Renda Garantida de Ciutadania en els termes previstos en l'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

La Renda Garantida de Ciutadania es configura com un dret de ciutadania, subjectiu i exigible per llei, de tot individu a disposar d'uns ingressos bàsics, però suficients, que garanteixin la cobertura de les necessitats econòmiques imprescindibles per dur una vida digna a les persones que es troben en situació de pobresa.

ARTICLE 3. DEFINICIÓ I CONTINGUT

La Renda Garantida de Ciutadania consisteix en una prestació econòmica de caràcter periòdic a la qual tindran accés totes aquelles persones que acreditin uns ingressos econòmics inferiors a l'Indicador de Renda de Suficiència –IRSC–.

Té caràcter complementari i/o subsidiari a d'altres fonts d'ingressos fins a la quantia equivalent a l'Indicador de Renda de Suficiència –IRSC– i no està condicionada a la participació en itineraris per a la inserció social i/o laboral, sens perjudici de la voluntat de la persona titular.

La Renda Garantida de Ciutadania no està subjecte a suficiència pressupostària.

ARTICLE 4. CRITERIS D'ACCÉS

Tenen dret a la Renda Garantida de Ciutadania totes aquelles persones que acreditin, durant els 4 mesos anteriors a la sol·licitud, un nivell d'ingressos econòmics del nucli familiar o de convivència inferior a l'Índex de Suficiència de Recursos de Catalunya –ISRC–, establert anualment en la Llei de Pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

Reglamentàriament s'establiran els requisits i obligacions de les persones potencialment beneficiàries.

ARTICLE 5. QUANTIA I PAGAMENT DE LA PRESTACIÓ

La quantia mensual de la prestació econòmica en el cas d'una única persona consisteix en la diferència entre la suma de rendes i l'indicador de renda de suficiència de Catalunya –IRSC–.

Prenent com a base l'any 2012, per una única persona el límit mensual de rendes per accedir a la RGC seria de 569.12 euros mensuals, 7.967,73 euros anuals, i per sota d'aquesta quantitat es tindria dret a percebre una prestació equivalent a la resta entre la totalitat d'ingressos personals i l'IRSC.

En el cas d'un nucli familiar o de convivència, el límit de rendes és igual a la totalitat de l'IRSC per al primer membre, més el 60% de l'IRSC per al segon membre que integri el nucli familiar o de convivència, 50% per al tercer membre, 40% per al quart membre i a partir del cinquè membre i successius serà del 30%.

El pagament es realitza per 12 mensualitats.

El pagament d'aquesta prestació li correspon al Departament de Benestar i Família, es fa per mesos vençuts i directament al titular per transferència bancària, sense que es puguin produir endarreriments. Excepcionalment, aquest pagament es pot fer a l'entitat que atengui a la persona destinatària o a una tercera persona que la/les representin, quan això pugui assegurar-ne la finalitat.

ARTICLE 6. DURADA DE LA PRESTACIÓ

La prestació econòmica de la Renda Garantida de Ciutadania es percebrà mentre es mantingui la situació d'insuficiència de rendes i es compleixen amb els criteris d'accés i els requisits i obligacions previstos.

Amb independència de que la persona titular comunique qualsevol canvi en la seva situació personal, cada dos anys la persona titular haurà d'acreditar que es manté la situació de necessitat que atorga el dret de a la percepció.

ARTICLE 7. FINANÇAMENT

La Generalitat de Catalunya consignarà anualment en la Llei de Pressupostos una partida específica pel finançament íntegre de la RGC que podrà ser ampliada en funció del nombre de persones beneficiàries i les necessitats detectades.

La consignació d'aquesta partida no exclou les aportacions econòmiques que puguin fer les administracions locals, estatals o europees.

ARTICLE 8. GESTIÓ I ORGANITZACIÓ

La titularitat i gestió de la RGC correspon a la Generalitat de Catalunya sens perjudici de les competències de les administracions locals en la seva tramitació i de les organitzacions del tercer sector sense afany de lucre degudament acreditades.

El Departament de Benestar i Família és el responsable en matèria de presentació de sol·licituds, concessió i pagament de la prestació a les persones beneficiàries.

Via reglamentària s'establiran els mecanismes de coordinació Interdepartamental i interadministratius que assegurin una implementació òptima de la present Llei.

TÍTOL III. DRET A L'ALIMENTACIÓ

ARTICLE 9. PLA DE XOC PER GARANTIR EL DRET A L'ALIMENTACIÓ

Davant l'increment de necessitats en la cobertura de les necessitats d'alimentació els Pressupostos de la Generalitat de Catalunya consignaran, mitjançant el Contracte Programa amb els ens locals, i almenys durant els propers 5 anys, partides específiques dirigides a cofinançar els serveis socials bàsics d'ajuntaments i consells comarcals per a la cobertura d'aquestes necessitats, i de les entitats del tercer sector concertades per al servei de menjador social garantint la coordinació amb els respectius serveis socials del territori. Aquestes partides, en cap cas es podran veure disminuïdes metre duri la situació de crisi.

Per tal de paliar altres mancances en l'àmbit del dret a l'alimentació la Generalitat de Catalunya es compromet a no reduir en els propers 5 anys el programa de beques menjador destinat a l'alumnat en edat escolar obligatòria que pertany a famílies en situacions socioeconòmiques precàries.

ARTICLE 10. COBERTURA DE LES NECESSITATS BÀSIQUES D'ALIMENTACIÓ

Per tal de garantir l'eficàcia i l'eficiència dels serveis que cobreixen necessitats bàsiques d'alimentació la Generalitat de Catalunya elaborarà el model de serveis de distribució d'aliments d'acord amb els ens locals i les entitats socials col·laboradores, i l'incorporarà a la Cartera de serveis socials.

Aquest model ha de permetre millorar els aspectes organitzatius, una millor gestió dels serveis de distribució d'aliments i una òptima coordinació entre els serveis socials bàsics i les entitats del tercer sector.

Paral·lelament la Generalitat de Catalunya promourà un Reglament per a les cadenes de distribució d'aliments aptes pel consum que eviti que aquesta acabin als contenidors. L'esmentat reglament incorporarà accions dirigides a:

- La potenciació dels sistemes d'obtenció d'aliments mitjançant les donacions i l'aprofitament dels aliments no comercialitzables.
- La realització d'accions de conscienciació a les empreses per promocionar les donacions.
- L'aprofitament dels excedents alimentaris mitjançant:
 - La signatura de convenis amb més empreses distribuïdores i comerços per l'aprofitament dels productes consumibles però no comercialitzables.
 - Convenis amb empreses transformadores (sucs, conserves, congelats...) per l'aprofitament de productes frescos que per la seva escassa durabilitat no es poden distribuir sense transformar.

- La disponibilitat d'instal·lacions que permetin mantenir en condicions els productes frescos o que requereixen ser conservats en fred. Una possibilitat és fer-ho mitjançant la concentració dels punts de distribució.

- L'optimització d'aquells aspectes logístics que permetin una distribució més ràpida dels productes no comercialitzables per la proximitat de sobrepassar la data de consum preferent o de caducitat.

d) Un règim sancionador dirigit a les empreses alimentàries.

TÍTOL IV. DRETS ALS SUBMINISTRAMENTS BÀSICS DE LA LLAR

CAPÍTOL I. SUBMINISTRAMENT D'AIGUA

ARTICLE 11. PEL QUE ES MODIFICA L'ARTICLE 69 DEL TEXT REFÓS DE LA LEGISLACIÓ EN MATÈRIA D'AIGÜES A CATALUNYA, APROVAT PEL DECRET LEGISLATIU 3/2003

1. Es dona el següent redactat a l'article 69 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües a Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003:

69.1. Es crea un nou tram de consum de fins a 6 m³ per habitatge familiar de fins a 3 membres de la unitat familiar, que té el caràcter de dotació bàsica social i el tipus de gravamen aplicable serà la tarifa social de 0,35 euros per metre cúbic. En aquest tram de tarifa per dotació bàsica social seran d'aplicació les ampliacions de metres cúbics per nombre de residents i per raó de minusvalia que es contemplan a l'apartat 3 d'aquest article.

2. Es modifica l'apartat 2 de l'article 69 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües a Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003 que resta redactat de la manera següent:

69.2. El tipus de gravamen aplicable al volum d'aigua consumit que excedeix la dotació bàsica social de 6 m³ per habitatge és, amb caràcter general, de 0,5056 euros per metre cúbic i s'afecta dels coeficients següents:

- Consum mensual entre 7 i 10 metres cúbics: 1.
- Consum mensual entre 10 i 15 metres cúbics: 4.
- Consum mensual superior a 18 metres cúbics: 8.

3. Es modifica l'apartat 3 de l'article 69 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües a Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003 que resta redactat de la manera següent:

69.3. En el cas que el nombre de persones que viuen en un habitatge sigui superior a tres, són d'aplicació els trams i coeficients que es fixen en la següent taula:

Núm. persones per habitatge (n) Base imposable mensual (m³)

01.01.2012

Núm. persones per habitatge (n)	Base imposable mensual (m ³)			
	1r. Tram	2n. Tram	3r. Tram	4t. Tram
01.01.2012				
Fins a 3 persones	< = 6	> 10 < = 15	> 15 < = 18	> 18
4 persones	< = 8	> 13 < = 20	> 20 < = 24	> 24
5 persones	< = 10	> 16 < = 25	> 25 < = 30	> 30
6 persones	< = 12	> 19 < = 30	> 30 < = 36	> 36
7 persones	< = 14	> 22 < = 35	> 35 < = 42	> 42
n persones	< = 3n	> 3n < = 5n	> 5n < = 6n	> 6n

A més del que estableixen els paràgrafs anteriors, gaudeixen d'una ampliació de 3 metres cúbics mensuals addicionals les persones amb un grau de disminució superior al 75 per cent, reconegut per una resolució de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials.

4. Es modifica l'apartat 8 de l'article 69 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües a Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003 que resta redactat de la manera següent:

69.8. En el cas que el conjunt dels residents en un mateix habitatge no disposin d'ingressos mensuals regulars iguals al resultat de multiplicar el l'índex de suficiència de rendes vigent en cada exercici, pel nombre de residents, no els serà d'aplicació el cànon de sanejament en la part corresponent a la dotació bàsica social calculada en els termes previstos en l'apartat 1. d'aquest article, en tant dita situació es mantingui.

Les empreses subministradores d'aigua potable no podran interrompre ni clausurar el subministrament d'aigua potable per raó de manca de pagament de les tarifes de subministrament als domicilis en que es donin les circumstàncies previstes en l'apartat 4.1.d'aquest article, i quin consum mensual sigui igual o inferior a la dotació bàsica social calculada en la forma prevista en l'apartat 69.1.a, en tant dita situació es mantingui.

Perquè siguin d'aplicació les exempcions de pagament del cànon i de garantia de manteniment del subministrament del consum bàsic social, les persones afectades podran acreditar-ho, en qualsevol moment, davant la companyia subministradora, aportant el informe dels serveis socials locals o de la Generalitat o els justificants d'ingressos laborals o d'organisme oficial de prestació o d'ocupació pertinent. Correspondrà a l'empresa subministradora el posar en coneixement de l'Agència Catalana de l'Aigua dites circumstàncies, aportant còpia de la documentació justificativa així com de comprovar periòdicament si es mantenen les circumstàncies socials que ho justifiquin.

CAPÍTOL II. SUBMINISTRAMENTS ENERGÈTICS

ARTICLE 12. GARANTIA DE SUBMINISTRAMENTS ENERGÈTICS MÍNIMS

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya establirà, en el termini de 3 mesos, un sistema públic de preu social en els subministraments bàsics per a la llar d'electricitat, gas natural i gas butà, amb la fixació d'uns consums mínims vitals en còmput mensual, en funció del nombre de components de la llar i de les estacions de l'any, de forma que es fixin consums mínims diferents, en funcions de la climatologia, corresponent –com a mínim a dos períodes anuals: d'abril a setembre i d'octubre a març.

2. El preu social de l'energia es dirigirà a famílies amb poder adquisitiu reduït i en risc d'exclusió social. El Govern establirà reglamentàriament el sistema d'accés que es basarà principalment en criteris de renda familiar.

3. Les empreses subministradores d'energia, electricitat i gas natural, no podran interrompre ni clausurar dits subministrament per raó de manca de pagament dels preus, tarifes, cànon o impostos associats, als domicilis en que es donin les circumstàncies previstes en els apartats 1 i 2 d'aquest article, i quins consums mensuals siguin iguals o inferiors a la dotació bàsica social calculada en la forma prevista en l'apartat 1 d'aquest article, en tant dita situació es mantingui.

4. El cost pressupostari extraordinari del preu social correrà a càrrec del sector empresarial.

TÍTOL V. ALLOTJAMENT DIGNE

ARTICLE 13. CONSTITUCIÓ DEL FONS CATALÀ D'HABITATGES PER EMERGÈNCIES SOCIALS

1. Es constitueix el fons català d'habitatges per emergències socials, per a ser destinats a garantir el dret a disposar d'un allotjament digne a totes les persones que es vegin privats del seu habitatge habitual per raó

de desnonaments hipotecaris, arrendaticis o procediments similars, o que no puguin accedir per primera vegada a un habitatge per manca d'ingressos suficients o per trobar-se en situació d'exclusió social.

2. Queden afectes al fons català d'habitatges per emergències socials, a més dels que actualment ja estan destinats a emergències socials, habitatges dotacionals i similars, els següents:

a) Els habitatges situats dins del territori de Catalunya que siguin transferits a la SAREB procedents d'entitats nacionalitzades en virtut de l'article 48.1 del *Real Decreto 1559/2012, de 15 de noviembre, por el que se establece el régimen jurídico de las sociedades de gestión de activos*, i que reuneixin les condicions mínimes d'habitabilitat. A efectes de nodrir aquest fons el govern establirà els convenis necessaris amb el govern de l'Estat i amb el que calgui directament amb la referida societat.

b) Els habitatges propietat de les entitats participades pel FROB que no estiguin incloses en l'article 48.1 del *Real Decreto 1559/2012, de 15 de noviembre, por el que se establece el régimen jurídico de las sociedades de gestión de activos*, i que reuneixin les condicions mínimes d'habitabilitat. A efectes de nodrir aquest fons el govern establirà els convenis necessaris amb el govern de l'Estat i amb el que calgui directament amb el FROB.

c) Els habitatges desocupats que siguin titularitat de la Generalitat de Catalunya, de l'Agència Catalana de l'Habitatge, de les administracions locals de Catalunya o de les empreses públiques o participades, que reuneixin les condicions mínimes d'habitabilitat i no estiguin ja adjudicades o en procés d'adjudicació.

d) Els habitatges buits quin dret d'ús s'obtingui com a conseqüència de l'aplicació dels mecanismes previstos en l'article 42 de la Llei 18/2007 de 28 de desembre del Dret a l'Habitatge per evitar l'incompliment de la funció social de la propietat.

3. Tots els actius que passin a integrar el Fons català d'habitatges per emergències socials, es destinaran a habitatge públic en règim de lloguer, per un termini mínim de cinc anys.

4. Els imports de la renda mensual del arrendament no podran ser superiors al 30% dels ingressos mensuals efectius de l'arrendatari. En cas que el destinatari de l'habitatge no disposi de ingressos suficients per garantir el mínim vital, el preu de l'arrendament serà cobert a càrrec de les prestacions per al pagament del lloguer establertes en l'apartat 3 l'article 72 de la Llei 18/2007 de 28 de desembre del Dret a l'Habitatge.

5. Els habitatges afectes al fons català d'habitatges per emergències socials, seran gestionats per mitjà dels corresponents convenis amb els Ajuntaments i amb les organitzacions socials sense ànim de lucre espe-

cialitzades en dotació i administració d'habitatges socials.

6. Les entitats titulars dels habitatges referits al apartat 2 d'aquestes articles, tant públiques com privades, hauran de dotar-se d'un pla anual d'inversions per dotar de les degudes condicions d'habitabilitat aquells habitatges que, formant part del seu patrimoni o havent-los estat transferides, no reuneixin dites condicions, als efectes que es puguin incorporar quan abans al fons català d'habitatges per emergències socials.

Article 14. Suspensió de desnonaments d'habitatges de titularitat o gestió pública.

Es suspendran de forma automàtica i indefinida tots els procediments de desnonaments d'habitatges públics, o gestionats per administracions o empreses públiques o per empreses o entitats sense ànim de lucre que rebin ajuts públics, tant en règim de lloguer com d'accés diferit a la propietat, que afectin a habitatges que constitueixin el domicili habitual del deutor o dels seus familiars directes, en cas de separació, divorci o trencament de parella de fet, en tots els supòsits en que concorrin les següents circumstàncies:

1. Quan el deutor es trobi en una situació d'insolvència sobrevinguda que li impossibiliti fer front al pagament del arrendament o de la part del preu ajornat i no disposi d'un altre habitatge amb el que pugui satisfer el seu dret a disposar d'un habitatge digne.

2. La suspensió s'haurà d'acordar per l'administració actuant competent, ja sigui la titular de l'habitatge o la que hagi assumit la gestió o concedit els ajuts o subvencions, tan bon punt ho demani el deutor afectat o els familiars referits en el paràgraf anterior, havent-hi prou amb una declaració responsable de la concurrència de les circumstàncies previstes a l'apartat anterior.

3. També podran formular dita petició els serveis socials de les administracions competents o les entitats socials sense ànim de lucre que prestin assistència a les persones afectades.

4. Els titulars dels habitatges objecte de la petició de suspensió, disposaran de quinze dies per comprovar la certesa de la situació de necessitat i les dades que la sustentin. Cas de demostrar-se documentalment que no concorren les causes previstes per acordar la suspensió, ho comunicaran al interessat i es prosseguirà el procediment administratiu o judicial que correspongui.

5. La suspensió del desnonament o llançament es mantindrà en tant es mantinguin les circumstàncies que l'han justificat.

6. Mentre es mantingui la situació contemplada en aquest article, els habitatges que quedin inclosos en l'àmbit de la suspensió es regiran pel previst pels habitatges afectes al fons català d'habitatges per emergències socials.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA

Les persones que a l'entrada en vigor d'aquesta llei siguin titulars de la Renda Mínima d'Inserció passen automàticament a percebre la Renda Garantida de Ciutadania.

En el termini de 3 mesos, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern establirà les mesures d'acompanyament de caràcter voluntàries per a aquelles persones titulars de la Renda Garantida de Ciutadania que es vulguin acollir.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

Es deroga la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de regulació de la renda mínima d'inserció així com totes les modificacions legislatives posteriors.

DISPOSICIONS FINALS**PRIMERA**

Es faculta al Govern de la Generalitat per a dictar, en el termini de 3 mesos, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les normes necessàries per a desenvolupar-la i aplicar-la.

SEGONA

Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat produeixen efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos, corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

TERCERA

Aquesta Llei entra en vigor el dia després de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 24 de gener de 2013

Dolors Camats Luis, portaveu GP ICV-EUiA; Joan Mena Arca, portaveu adjunt GP ICV-EUiA; Laura Massana Mas, diputada del GP d'ICV-EUiA

Proposició de llei de la renda garantida de ciutadania

Tram. 202-00011/10

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya

Verds - Esquerra Unida i Alternativa

Reg. 1342 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 05.02.2013

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats Luis, portaveu, Joan Mena Arca, portaveu adjunt, Laura Massana Mas, diputada del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableix l'article 100.b del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei sobre Renda Garantida de Ciutadania següent:

ANTECEDENTS**OBJECTE DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI**

L'objecte d'aquesta proposició de llei és crear la Renda Garantida de Ciutadania.

CAPACITAT NORMATIVA

L'article 24.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que «les persones o les famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri els mínims d'una vida digna, d'acord amb les condicions que legalment s'estableixen»

NECESSITAT I INCIDÈNCIA SOCIAL

La crisi amb tot els afectes associats com l'increment de l'atur sense precedents, la creixent privació material i la pèrdua de la llar per a moltes persones i les retallades en inversió social pública estan incrementant el col·lectiu de persones i famílies que viuen per sota del llindar de la pobresa.

La proposta de la Renda Garantida de Ciutadania té com a finalitat donar resposta a les necessitats bàsiques d'una gran part de la ciutadania catalana que amb independència de la seva situació social veuen com la manca de feina o de llar els aboca a una situació d'exclusió econòmica que els condueix cap a la marginalitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Decret 144/1990 estableix el Programa Interdepartamental de la renda mínima d'inserció (PIRMI), amb la principal de garantir uns ingressos mínims a persones amb insuficiència de rendes lligat a la seva inserció social i laboral. Posteriorment es van introduir dues modificacions mitjançant els decrets 213/1991 i 228/1995.